

”Dette ønsker vi for vores frimenighed”

Bibelsyn

LM Kirken Herning bygger sit arbejde på:

- De bibelske skrifter som Guds fuldt troværdige og urokkelige ord, inspireret af Helligånden, givet gennem apostle og profeter, som eneste og fuldt tilstrækkelige kilde og norm for kristen tro, lære og liv.
- De oldkirkelige bekendelser: den Apostolske, den Nikænske og den Athanasianske bekendelse; og de reformatoriske bekendelsesskrifter: den Augsburgske bekendelse og Luthers lille katekismus som sande og forpligtende udtryk for, hvad Guds ord lærer.

Vi tror at:

- Bibelen er Guds åbenbaringsord, og at mennesker alene får et frelsende kendskab til Jesus Kristus ved dens vidnesbyrd om ham.
- Bibelen blev til ved Helligåndens inspiration af mennesker og er derfor helt igennem og uadskilleligt Guds ord og menneskeord.
- Bibelens centrum er Kristus og frelsen i ham, og den er øverste og absolutte autoritet i alt, hvad der vedrører kristen tro, lære og liv.
- Bibelen er i alt hvad den siger helt og fuldt sand og troværdig.

Formål

LM Kirkens formål er:

- at være et kristent fællesskab, hvor alle mennesker som hele mennesker kan møde ordet fra Gud uanset alder og baggrund.
- at formidle budskabet om Jesus gennem forkyndelse, undervisning, sakramenter, så mennesker kommer til tro, opbygges og lever i og af ham i forhold til hjem, menighed og medmennesker i øvrigt.
- at opmuntre den enkelte og hele menigheden til både lokalt og internationalt at tjene i tro og kærlighed med de nådegaver og evner, Gud giver, så mennesker kommer til tro på og bevares i Kristus.
- at forebygge og modarbejde vantro, vranglære og falsk gudsdyrkelse.

Mission

”I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys” (1 Pet 2:9).

Som kristen menighed er det vores kald at forkynde Guds frelsermagt i verden. Vi er selv et levende vidnesbyrd om denne magt. Gud har grebet ind i vore liv og har ført os over fra Djævelens og fortabelsens rige til sin elskede søns og det evige livs rige. Som frelste syndere er vi kaldet til at lovprise Gud for den nåde, han har vist os i Kristus, og vidne om den for andre. Dette er den kristne menigheds grundlæggende kald i verden: at takke for og vidne om nåden i Kristus, så Kristus må blive kendt, troet og lovprist af stadigt flere.

Vi ønsker derfor:

- et menighedsliv med en klar og levende forkyndelse til omvendelse, evangelisk luthersk tro og et liv i Kristi efterfølgelse.
- et menighedsliv, hvor troen på det evige liv og kødets opstandelse er de bærende kræfter i kamp mod synd, modløshed og er det, der giver håb i mødet med dødens magt.
- et menighedsliv, der udtrykker hovedtankerne i den lutherske reformation om Nåden alene, Jesus alene, Troen alene – og det senere Skriften alene.
- et menighedsliv, der i sin helhed er et vidnesbyrd om at Guds rige er kommet nær i Jesus.
- et menighedsliv, hvor forkyndelse og diakoni går hånd i hånd.
- et menighedsliv, der er målrettet på at drive mission gennem medlemmernes vidnesbyrd og livsførelse i hverdagen.
- et menighedsliv, hvor den internationale mission har en central plads.
- et menighedsliv, hvor enhver støtter arbejdet økonomisk, som man har evner og hjerte til.

En kristen er sat i to væsentlige relationer: et liv i sit kald og stand (ægteskab og arbejdsliv) og et liv i menighedens fællesskab.

Livet i menigheden

Alle kristne er af Gud sat som et lem på Guds riges legeme på jorden. Som sådan kaldes vi til at tjene i menigheden og udrustes af Gud med en eller flere nådegaver hertil. Derfor udgør enhver kristen en vigtig del af sin menighed. Men ikke alle kristne har samme tjeneste, ligesom der både er synlige og usynlige nådegaver, som på hver sin måde er nødvendige for menighedens liv. Nogle har kald og nådegave til at tjene som ledere i menigheden, mens andre har kald og nådegaver til andre tjenester. Menigheden søger sammen med den enkelte Guds vilje for at nå til klarhed over, til hvilken tjeneste Gud kalder og udruster den enkelte (Rom 12:3-8; 1 Kor 12:14-31; Ef 4:7-16; 1 Pet 4:10).

Ifølge Ny Testamente er det åndelige ansvar for menighedens linje og forkyndelse for hele menigheden tildelt manden. Personer, der varetager forkyndelsesfunktionen, benævner vi prædikanter, ældste, præst og hyrder og som sådan kan kun mænd virke i menigheden. Ligeså kan kun mænd have det åndelige ansvar

i frimenighedens ældsteråd. Ældsterådet bærer ansvaret for den åndelige linje for menigheden i retning, form og udtryk.

Vi ønsker en menighed, hvor både mænds og kvinders nådegaver kommer til udfoldelse. Det er også vigtigt, at børn, unge og voksne får både mandlige og kvindelige forbilleder. Derfor ønsker vi, at både mænd og kvinder deltager i f.eks.

- praktiske ledelsesopgaver på forskelligt niveau
- evangelisering
- tale til opmuntring, formaning og trøst
- vidnesbyrd
- sjælesorg
- undervisningen af børn og unge
- diakonale opgaver
- bøn og skriftlæsning ved menighedssamlinger
- som sang og musikmedarbejdere

Gudstjenesteliturgi

Gudstjenesteformen skal det valgte ældsteråd/menighedsråd træffe beslutning om, men som udgangspunkt henvises til LM's liturgihåndbog (www.dlm.dk).

Dåb/Nadver/Konfirmation/Vielse/Begravelse

Der henvises til LM-liturgihåndbog (www.dlm.dk). Det valgte ældsteråd træffer beslutning.

Nadveren er for enhver, der er døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, og som ikke forsvarer og fastholder sin synd (1 Kor 11:27-32). Dette har været almindelig praksis siden Oldkirken. Det gammeltestamentlige påskemåltid er i Det Nye Testamente et forbillede på nadveren. Dette måltid var forbeholdt dem, der var en del af det ydre Guds folk, dvs. dem der var omskåret. Ingen uomskåret havde adgang til påskemåltidet (2 Mos 12:43-49). Som påskemåltidet er et forbillede på nadveren, sådan er omskærelsen i Det Nye Testamente et forbillede på dåben (Kol 2:11-12). Ud fra GT's forbillede er det derfor rimeligt at slutte, at nadveren kun er for dem, der er en del af det ydre Guds folk, dvs. dem, der er døbt i den treenige Guds navn. Selvom det ikke siges direkte, virker det dog til at være forudsat i Det Nye Testamente (1 Kor 5:11). At dette var den almindelige praksis, bekræftes også af den tidlige kirke: "Lad ingen spise eller drikke nadveren, undtagen hvis de er blevet døbt i Herrens navn" (Didaché, ca. 100-150 e.Kr.).

I LM Kirken Herning er børn i alle aldre velkommen til nadver. Det er de, fordi nadveren er et nådemiddel, hvor Jesus selv kommer til os og rækker os sig selv og syndernes forladelse (uanset, hvor lidt eller meget vi forstår). Denne praksis bekræftes af, at påskemåltidet, som er forbilledet for nadveren, var et måltid for hele familien, inkl. børnene (2 Mos 12:21.26). De ældste kirkehistoriske vidnesbyrd bekræfter, at børnene var med ved nadveren (Cyprian, ca. 200.250 e.Kr.). Forældre har ansvar for at tale med deres børn om, hvad vi modtager i nadveren.

Musik

"Lovpris Gud i hans helligdom, ... Lovpris ham med hornets klang, lovpris ham med harpe og citer, lovpris ham med pauker og dans, lovpris ham med strengespil og fløjter, lovpris ham med klingende cymbler, lovpris ham med rungende cymbler!" (Sl 150:1-5).

Skriften er fuld af opfordringer til lovsang til Guds ære og pris. Derfor ønsker vi også at blive en del af den kristne menigheds lovsang og give den frit løb iblandt os til glæde, opbyggelse og lovprisning af Guds store nåde.

Vi ønsker:

- at give plads for hele spektret af sang fra de lange salmer til de kortere bibelvers og kor, fra klagesange til jubelsange ved at gøre brug af menighedens musikalske evner i en *bred* vifte af genrer, som kan støtte sang, og som er Gud til ære og mennesker til gavn.
- at musik og sang bør falde naturligt ind i gudstjenestens helhed og tjene til at pege på Gud og ikke være isoleret underholdning, som henleder opmærksomheden på sig selv.
- at alle tekster, uanset om de ledsages af rytmisk eller klassisk musik, må have et sundt bibelsk indhold.
- at alle i menigheden må vise hensyn til og bøje sig mod hinanden.

Livet i ægteskab og arbejdsliv

Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde og sagde: "Derfor skal en mand forlade sin far og mor og binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød". Derfor er de ikke længere to, men ét kød. Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille. (Matt 19:4-6)

Ifølge Bibelen er ægteskabet en Guds skaberordning, og det er Guds vilje, at ægteskabet skal være livsvarigt mellem én mand og én kvinde. Hvor ægteskabet æres, er det til stor velsignelse såvel for ægtefællerne selv og deres børn, for deres øvrige nære relationer og for samfundet. Det store antal skilsmisser i vores land i dag må på denne baggrund betragtes både som en stor menneskelig og samfundsmæssig tragedie og som et udtryk for et omfattende frafald fra Guds ord og vilje.

Derfor ønsker vi:

- at det må være et højt prioriteret mål at støtte og styrke ægteskabet og at yde hjælp, støtte og vejledning over for ægtepar, der på forskellige måder kommer i krise. Hjælpen må først og fremmest bestå i en evangelisk opmuntring og formaning til at leve efter Guds vilje i ægteskabet, sådan som Ny Testamente vejleder til det.
- at vi repræsenterer en bevidst modkultur til ægteskabsopløsende tendenser i tiden, og at det kommer til udtryk i forkyndelsen.
- at unge vejledes og formaneres til, at sex eller det at bo sammen mand og kvinde alene hører til i ægteskabet.
- at livet er helligt fra undfangelse til død med de etiske konsekvenser, det har for abort, barnløshedsbehandling, dødshjælp mm.
- at fraskilte og gengifte, som kommer til menigheden, må mødes med omsorg, kærlighed, og modtages af menigheden som alle andre. Uanset deres personlige historie må de møde budskabet

om Guds ubetingede nåde mod enhver synder, der omvender sig.

- at menigheden ikke vier fraskilte, da dette vil være en markering af et ægteskabsbrud.
- at holde fast ved Guds ord, hvorfor al tale om ægteskabeligt samliv, velsignelse eller ægteskabsindgåelse mellem mand-mand eller kvinde-kvinde er vranglære, og strider mod Guds vilje. Derfor kan homofile ikke vies i menigheden, men må i kærlighed hjælpes til at leve under Guds ubetingede nåde uden at praktisere et homofilt samliv.
- at yde særlig omsorg for dem, der er alene, hvad enten de er ugifte eller enker. Ikke alle skal giftes, da nogle har et særligt kaldt til at leve alene (Matt 19:10-12; 1 Kor 7:7-9). Vi ønsker at støtte og hjælpe med for hvem det kan være et kors.
- at støtte og hjælpe den enkelte til at være trofast og pligtopfyldende i sit arbejdsliv, støtte den arbejdsløse i at finde nyt arbejde for så vidt muligt at give de bedst mulige rammer for familiens trivsel.

Revideret august 2022